

прѣдъ съдбоносното събитие отъ 6 Септемврий 1885 год.

Съ височайше утвърдения докладъ отъ 17 Септемврий подъ № 1801, Князътъ благоволи да вземе подъ своето покровителство Българското Дружество отъ Червения Кръсть и да утвърди въ дължността председателъ на това дружество Негово Високопрѣосвященство г-на Климента, а пакъ съ указа отъ 20 Септемврий подъ № 168 да утвърди устава на Дружеството.

И така, Българското Дружество отъ „Червения Кръсть“, слѣдъ толкова мъчности за неговото съставяне, получи окончателно потвърждение отъ правителството. Оставаше да се припознае то и отъ Централниятъ Комитетъ на мѣждународния „Червенъ Кръсть“ и да се препоръча на всичкитъ други Дружества отъ „Червения Кръсть“. И това не се забави да стане. Щомъ послѣдва Височайшето потвърждение уставътъ на Дружеството, както и на Председателтъ на Настоятелството му, г-нъ Министръ на Вънкаш. Дѣла и Изповѣданията съ телерамма отъ 18-ий и съ писмо отъ 27 Септемврий сжщата 1885 година е съобщилъ за това на Председателятъ на Мѣждународниятъ Комитетъ на „Червения Кръсть“ въ Женева, г-на Муанне, като му е испратилъ и уставътъ на дружеството.

Първото си протоколирано заседание държа настоятелството на осемнадесетий Септемврий 1885 година.

Въ това заседание, прѣдъ видъ на събитieto отъ 6 Септемврий 1885 год., настоятелството рѣши да апелира на народа за помощъ съ слѣдующето си

„Въззвание къмъ жителитъ на Княжеството въобще и на Столицата частно.“

Съотечественници и съграждане!

Значителни отряди отъ младата ни войска, повикани отъ доблѣстния имъ върховенъ вождь, и многобройни чети отъ самоотвержени опълченци, въодушевени

отъ храбростъ и патриотизмъ, отдавна се намиратъ въ братската намъ страна — Южна Бѣлгария, готови да подкрѣпятъ съ оружие въ рѣка прогласеното тамъ и приетото тукъ съединение на двѣтъ Бѣлгари. Можемъ да вѣрваме, че Европейскитъ Сили, подписавши Берлинскій Договоръ, не ще се отнесжтъ така жестоко къмъ това наше народно, колкото свято, толкозъ и справедливо дѣло, както се отнесоха нѣкога въ Берлинъ къмъ цѣлокупното ни освобождение, извършено съ толкозъ скжпи жертви отъ нашата избавителка Россия; обаче не ще бжде неумѣстно, ако си прѣдположимъ сжщеврѣменно, че започенатото ни дѣло нѣма да се свърше безъ война и безъ кръвопролитие отъ наша страна. Но допустната веднѣжъ войната и захванати неприятелскитъ дѣйствия, тѣ скоро ще ни поставятъ прѣдъ една голѣма нужда да се притечемъ на помощъ отъ една страна на ранени и болни, пострадали на бойното поле, а отъ друга — на вдовици и сирачета, останали безъ всѣкаква поддръжка. Прѣдъ видъ на тѣзи съображения и обстоятелства, скоро създаденото у насъ „Дружество на Червения Кръсть“, което се радва вече на високото покровителство отъ Негово Височество, любимия ни Князь, и главната цѣль на което е да съдѣйствува на правителството въ грижитъ и мѣроприятията му, относительно пострадалитъ въ войната военни и други лица, счете за свой священный дългъ да излѣзе още отъ днесъ прѣдъ Васъ съ това си първо въззвание за помощъ и съдѣйствие.

Съотечественници и съграждане!

Да не забравяме че братията наши, които се намиратъ въ редоветъ на войската и опълчението, рѣшени сж да се борятъ не за себе, а за правото и честта на Бѣлгария и че тѣ сж застанале подъ знамената, слѣдъ като сж оставиле подирѣ си, може би, много свои гладни и жедни, голи и боси.